

חני פרי הופיעה בפתיחת המיסעדה של חבר שלה בתילבושת-עור, שרכשה בנסיעה האחרונה שלה לארצות-הברית. בתמונה היא נראית עם הזמר שאול נמרי. משמאל: הדוגמנית פינצי מור, בלבוש נועז. למטה: מוטלה שיפמן, המלווה על-ידי אשתו שושנה ואחותה התאומה תחיה, שהיא אלמנת אחיו התאום דויד. רק מעטים מבין מקריהן יודעים להבדיל בין השתיים. במסיבה לפתיחת המיסעדה נוכחו כ-2000 איש.

● **פטריוק רייס**, הקצין שהיה ממונה על חקירת רצח ארלוזורוב מטעם הבריטים, על השמועות בדבר פרשיית-האה"ב עם שניהל עם סימה ארלוזורוב, אשת הנרצח: הלוואי והייתי כזה בן-זמנך, שכן היא הייתה אשה יפה ומושכת. רייס, שמת לפני כמה שנים, צוטט על-ידי בנו.

מלכנו ועכשיו אנחנו מוציאים את לבנון מצה"ל!"

● **שרה-אוצר יצחק מור-דעי**, על פרשת אתא: "אין טעם להחיות מיפעל שהוא מת!"

● **השר דויד לוי**, במהלך מישחקי-הכדורגל בין בית"ר-ירושלים לבין מכבי חיפה: "צריך לשים עין על (אלי) אוחנה. חייבים לשמור עליו!"

דסנה ברק

עופרה בורלא נראתה, ביום שבו נערכה החתונה של שמואל בנו של אברהם שפירא, במלון "הילטון". כשהיא לבושה בתילבושת בעלת שרולים ארוכים. עופרה הודיעה בשבוע שעבר להנהלה של המלון שהיא מתפטרת.

השחקן **דורון תבורי**. אחרי כל הצגה מתקיים דיון בהשתתפות הקהל. תבורי הוא המבוקש ביותר, ואילו מפנים שאלות רבות, גם פוליטיות.

● **מנהל התיאטרון, נרעם סמל**, סיפר איך נולד הרעיון להעלות את גטו על הבימה. סובל סיפר לו בנוכחות **גרליה בסר** שהוא מחטט במיסמכים ישנים ששרדו מגיטו ורשה. סמל הוציא מיד פיסת-נייר והחתים את סובל עליה. נאמר שם: "אני מוזמין ממך, יהושע, את המחזה על הגטו". כששמע את הסיפור הסופר היהודי, **סטפן היים**, המתגורר במזרח-גרמניה ושנכח בהצגות בגרמניה המערבית — משום שיש לו זכות-מעבר חופשית — אמר לסובל: "אנה, גם אני מוציא מפית-נייר ומוזמין אותך לכתוב במשותף איתי את המחזה לספרי אחשוורוש ה' יהודי עבור תיאטרון חיפה".

פסוק השבוע

● **התעשיין-הח"כ אבר-הם שפירא**, בהודמנות של נשואי בנו, שמואל בנימין (ראה גם עמודים 16-19): "אני מייבא כלות ומייצא שטיחים!"

● **מסקרים של חטיבת גולני**, עם סיום אימון הקיץ ה' ראשון: "מורם הוצאנו את צה"ל

כתיעתון ידועה באנגליה ובעיתון פופולרי כביי-סי.

● **המיסעדה ג'קי רונן** שמח כשימחתו של **אורי מלמיליאן** והחליט להעניק לו מתנה אישית — זכיון לאכול חינם במסעדתו במשך כל שנת-מלכותו.

● **רונן, שרואיין לפני שבר עיים** כהעולם הזה וקבל על בעיות-התניה בתל-אביב. המזי קות לעסקיו, הופתע לטובה. למחרת הפירסום בעיתון, כך סיפר, הופיעו פקחים וסידרו מקום חניה ליד מיסעדתו.

● **המחזאי יהושע סובל** קוצר הצלחה לאומית חסרת-תקדים בגרמניה, שבה מוצגים במקומות שונים שנים ממחזותיו, גטו ונפש יהודי, בעברית וגם בגרמנית, על-ידי שחקנים מקומיים. אחרי הצגת גטו בוויס בארן, המתין לסובל ולשחקני תיאטרון חיפה אנגלי בשם **סול מאייר**. כשהוא נרגש עד דמעות הוא סיפר לסובל שאת אשתו — היום פסיכולוגית — הוא הכיר אחרי המלחמה, ומי סיפוריה למד הרבה על מה שעבר עליה ועל יהודים כמילחמה, אך את החוויה האמיתית של ואשתו הומינו את כל משתפי מסע-התיאטרון — 45 איש — לארוחת-ערב חגיגית בעיר.

● להצלחה רומה לזו של סובל זכה כוכב שני המחזות.

מושבע, בלשוך-המעטה. אך הוא נטל פסקיזמן מעבודתו ונסע לצפות עם בנו כמישחקי-הגמר על גביע-המדינה בכדורגל בין בית"ר ירושלים לבין מכבי חיפה. הוא חזר מלא חוויות מהמשחק. בחדרו בטלוויזיה, אחרי המשחק, לא חדל מלהתפעל. "כיצד הי צופים ממש מייעצים לשחקנים מה לעשות — זרוק לכאן, כדור לשם — כאילו שהשחקנים יכולים לשמוע." בנו הצעיר שב כל אותה עת ליד אביו, לבוש כחולצת-בית"ר צהובה, ראשו עטור בסרט צהוב שעליו כתוב בית"ר, ולא הבין ממה מתפעל אביו כל-כך.

● **האזור קוסל**, מגדולי השררנים בעולם הספורט, הגיע לביקור בארץ. הוא בא לי ירושלים, ויש באמתחתו סיפור מרגש על קורות חורתו לחיק היהדות. קוסל, שהגיע לסקר את אולימפיאדת-מינכן ב-1972, לא היה מודע למשמעות היותו יהודי. רצח של ספורטאי-ישראלי גרם לו לחשוב על כך. הוא התחיל לגלות עניין בישראל, ומה שיותר חשוב — לתרום כספים למוסדות שונים בארץ, ובכללם האוניברסיטה העברית, המארחת אותו בישראל.

● כוכבת-תקשורת נוספת ה' מתארחת בארץ ובאותו המלון, אך באנונימיות מוחלטת עד לר' גע זה. היא **מורין ליסמן**, עור-